

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

Marec ■ 2022

Moj duhovni boj

*P*ostni čas ima za vsakega malenkost drugačen pomen, drugačen odtenek. Mogoče je komu to štiridesetdnevno obdobje nekoliko odveč, morda tudi zato, ker rad ostaja v svojem lagodju, ker ne mara sprememb in se ne želi soočiti s seboj.

Nekaterim izmed nas pa se zdi postni čas zelo potreben, da bi se spet bolj zavestno poglobili v svoje življenje: da bi uvideli, kje smo na svoji poti, da bi prepoznali zanke, v katere se radi ujamemo, in področja, kjer smo še nesvobodni, ter se znova odločili za večjo ljubezen do sebe, Boga in bližnjega.

To je milostni čas, ko nam Bog ponuja dodatno pomoč pri našem duhovnem boju. Kaj je duhovni boj? Telesni boj med nasprotnikoma, bojevnikoma si dobro predstavljamo. Za boj uporabljata roke, meče, palice, nože itd. Temu je podoben duhovni boj v človeku, navzven pogosto neviden. V nas se bijejo različni vzgibi, srce presoja, kateremu bo dalo prednost, za koga, za kaj se bo odločilo: za Boga ali za življenje brez Njega, za resnico ali laž in krivico, za ljubezen ali sebičnost.

Ko se zares odločimo za življenje

z Bogom, se zagotovo soočimo z duhovnim bojem. Kajti nekdo res ne želi, da bi se z Njim močno povezali – to je seveda sovražnik, skušnjavec. Hudi duh nas poskuša odvrniti od Boga (za katerega smo ustvarjeni), želi nas speljati drugam ter nas oddaljiti od resnice, od ljubezni. Namesto tega nam ponudi kakšno škodljivo vsebino, ki jo zapakira v lepo, privlačno embalažo. Pri tem izkoristi tudi naše notranje rane, našo občutljivost, iskanje lagodja ali tolažbe, pritisk na naša raznovrstna poželenja – in hitro se ujamemo v njegovo zanko ter odrinemo Boga stran, ga damo v drugi plan.

Če nismo pozorni, ne prepoznamo sovražnikovih trikov, in če njegove zavajajoče ponudbe ne zavrremo dovolj odločno, smo hitro lahek plen zanj. Če se ne bojujemo, smo kot mrtve ribe, ki plavajo s tokom tega sveta. Če ne bomo nič ukrenili, bomo prišli ravno tja, kamor nočemo. Če zares želimo narediti nekaj iz svojega življenja, ne gre brez truda. odpovedi, boja ...

Zoper zapeljevanje hudega duha naše človeške moči niso dovolj. Potrebujemo Božjo pomoč, Njegovo oporo. Postni čas je priložnost,

da nam Gospod na nežen način odkrije naše stanje, našo notranjo neurejenost in nam ponudi obliže za naše rane. Sredstva za to so znana: molitev – druženje z Gospodom, post – odpoved stvarjem, ki nam dajejo lažno tolažbo, ljubezen do bližnjega – da se osredotočimo na druge in ne nase.

Gospod nam je rekel, da nam daje poseben mir, ki ni od tega sveta. Sovražnik pa nam hoče ta mir vzeti. A Jezus je že premagal hudega duha, ko je umrl na križu, ko je nesel vse zlo sveta na križ in tretji dan vstal do mrtvih. Pridobil nam

je spravo, mir, odrešenje.

Zato vam želim blagoslovljen postni čas: dober duhovni boj in naj nas Gospod notranje ozdravi, preobrazi ter v nas vname Božji ogenj!

Peter Možina

O sinodi – drugi del

Cilj celotnega sinodalnega procesa je spodbujanje žive izkušnje razločevanja, sodelovanja in soodgovornosti, pri čemer imamo možnost skupnega zbiranja raznovrstnih darov, usmerjenih v poslanstvo Cerkve v svetu.

Namen sinode ni pisanje dokumentov, temveč navduševanje ljudi, da začnejo sanjati, v kakšno Cerkev smo poklicani; da se razcveti upanje in spodbudi zaupanje, da se povežejo rane, da se stkejo nove in globlje vezi, da se učimo drug od drugega, da gradimo mostove, da razsvetli-

mo razum, da ogrejemo srca in da okrepimo roke za naše skupno poslanstvo.

V tej luči je cilj škofijske faze posvetovanje z Božjim ljudstvom, da se sinodalni proces izvede s poslušanjem vseh krščenih. Posebno pozornost je treba nameniti tistim, ki so v nevarnosti, da bi bili izključeni: ženskam, invalidom, beguncem, migrantom, starejšim, revnim, katoličanom, ki le redko živijo svojo vero ali je sploh ne živijo. Z ustvarjalnimi sredstvi je treba vključiti tudi otroke in mladino. Vsi krščeni skupaj smo subjekt

sensus fidelium, živi glas Božjega ljudstva. Hkrati pa je za popolno udeležbo pri razločevanju pomembno, da krščeni slišimo glasove drugih ljudi v svojem krajevnem okolju, tudi ljudi, ki niso več versko dejavni, vernikov drugih veroizpovedi, ljudi brez verskega prepričanja.

Ker smo torej vsi krščeni posebej

poklicani, da sodelujemo v sinodalnem procesu, nihče – ne glede na versko pripadnost – ne bi smel biti izključen iz njega. Vsi, ki želijo pomagati Cerkvi na njeni sinodalni poti v iskanju dobrega in resničnega, lahko prispevajo svoj pogled in izkušnje. To velja še posebno za tiste, ki so najbolj ranljivi ali so odrinjeni na rob.

Janez Rifel

Bolezen ni za smrt, ampak v Božjo slavo (In 11,4) – prvi del

*K*o prebiramo evangelije, ne moremo mimo številnih bolnikov, ki prihajajo k Jezusu, da bi jih ozdravil. V zadnjem mesecu smo med tednom spremljali Jezusa na začetku oznanjevanja Božjega kraljestva. Svoje besede potrjuje z znamenji. Ljudje so navdušeni in se zgrinjajo od vsepovsod, da bi prejeli ozdravljenje – sami ali kdo izmed njihovih bližnjih. Vedno me je nagovarjalo, da v Svetem pismu ni niti ene pripovedi o tem, da bi Jezus zavrnil bolnika, ki ga je prosil pomoči. Zanimiv pa je dogodek, ki se je zgodil, ko je Jezus učil v neki hiši. Nekaj mož je odprlo streho in na nosilih predenj spustilo svojega tovariša, ki je bil hrom. Zagotovo so želeli, da bi lahko hodil, Jezus

pa mu je namesto tega odpustil grehe. Šele potem ga je ozdravil njegove hromosti – to je bilo zunanje znamenje tega, kar je naredil v njegovi notranjosti.

Kaj pa si mi, kadar smo bolni, želimo od Jezusa? Odpuščanje svojih grehov? Telesno ozdravljenje, da bi se spet lahko vrnili v svoje ustaljene tirnice? Zakaj Bog sploh dopušča bolezen? Kadar smo hudo bolni ali kadar se bojimo za življenje svojega bližnjega, se pogosto sprašujemo, kako lahko Bog, ki je dober, to dopušča. In začnejo nas glodati dvomi. Začnemo se obračati sami vase in svet postaja čedalje temnejši. Vera postane boj.

Bolezen se nam upira, ker kaže na našo minljivost, saj ji sledi smrt.

Ampak mi nismo bili ustvarjeni za smrt, temveč za življenje. Sveto pismo nas uči, da sta bolezen in smrt posledici greha. To ne pomeni, da nas Bog z boleznijo kaznuje, ampak da je ta z grehom postala običajen del človeškega življenja, tako kakor smrt. Tudi Jezus je oboje spoznal od blizu, čeprav ni storil nobenega greha. Vstopil je v naše trpljenje in ga spremenil, da smo namesto smrti iz njega prejeli življenje.

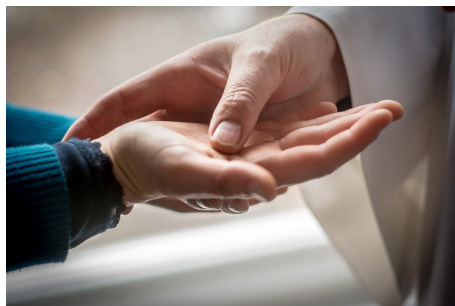
Kar sem napisala, se morda sliši strašno zagonetno in teoretično. Vsaj zame je bilo, ko sem veliko trpela zaradi svoje depresije, zasvojenosti in drugih posledic travme, ki sem jo doživela v preteklosti. Bog me je v zadnjih osmih letih peljal čez hudo bolečino, ki me je zaznamovala na vseh ravneh mojega življenja. Tavala sem med obupom in bojem za vero v Boga, ki mi, kakor sem takrat videla, ni hotel ali pa ni mogel pomagati. Pa ni bilo res. Ko gledam nazaj, lahko samo občudujem Božje usmiljenje, nežnost in zvestobo, s katero me je nosil skozi to temo.

V boju za življenje so mi bistveno moč dajali zakramenti. Redna spoved in vsakodnevna sveta maša sta ohranjali vero in upanje, včasih pa vsaj odnos z Bogom. Zakramenti so zame zelo dragoceni. Kadar ničesar ne vidim ali čutim, težko

verujem; trdno pa verjamem, da je Bog resnično navzoč v zakramentih. In ker so ti zelo konkretni, fizični, ker lahko vidim kruh in vino, slišim besede odveze, lahko globlje doživim Božje delovanje.

V letih svojega boja sem večkrat prejela tudi zakrament bolniškega maziljenja. V njem sem se v resnici srečala z Jezusom, ki ozdravlja in obuja od mrtvih. Mnogi čakajo na prejem tega zakramenta, ko so na robu smrti. Toda bolniško maziljenje ni priprava na smrt, ampak je zakrament, po katerem Jezus ozdravlja, kakor je ozdravljajal, ko je hodil po naši zemlji. Ko sem bila zadnjič maziljena, sem poslušala odlomek o obuditvi Lazarja. To, kar je Jezus naredil z Lazarjem, je naredil z mano. Vsem bi rada približala ta čudoviti zakrament, da bi bili vsi deležni te Jezusove dobrote. V naslednji številki boste lahko prebrali še več o tem zakramentu in kaj konkretno je po njem Jezus naredil v mojem življenju.

Katja Ceglar

Klic k usmiljenju

Knjiga in čaj

*P*oslanstvo Cerkve je oznanjati Božje usmiljenje in evangelij ljubezni prinesiti vsem ljudem. Sveta mati Terezija je zato vedno in povsod izvrševala dela Božjega usmiljenja. Želela se je dotakniti vsake uboge in zapuščene duše. V knjigi Klic k usmiljenju so zbrani še neobjavljeni spisi o telesnih in duhovnih delih usmiljenja, ki jih je v moči Jezusa Kristusa izvrševala ta skromna, a neverjetna žena vere, katere globoki vpliv čutimo še danes.

Besedo usmiljenje tudi kristjani zelo radi nadomestimo z besedo dobrodelnost, ki je sama po sebi dobra, ni pa enaka usmiljenju, ki je povezano z Bogom Očetom. Vsi vemo, kako je Adamov in Evin

greh zaznamoval človeštvo. Pri nesel je smrt in trpljenje. Bog pa ljudi kljub grehu nikoli ni zapustil. Nasprotno. Odprl je svojo usmiljeno dlan in nam podaril vse, kar je premogel, svojega edinega sina Jezusa Kristusa, da bi nas rešil iz suženjstva in teme, v katero smo padli. Zla se lahko rešimo le, kadar nam Bog po svojem sinu Jezusu Kristusu odpusti naše grehe. Božje usmiljenje je vedno večje od vsakega greha. Naj nam ta knjiga poživi vero in poveča ljubezen, da bomo lahko tudi mi veseli pričevalci evangelija.

Srečali se bomo v torek, **8. marca, ob 20.00**, prek Zooma.

Zdenka Sušec

Postna postava

*P*epelnična sreda in veliki petek sta dneva strogega posta, kar pomeni, da se le enkrat na dan najemo do sitega in se zdržimo mesnih jedi. Postiti so se dolžni vsi, ki so dopolnili 18 let in še niso stari 60 let.

Zdržek od mesnih jedi velja za vse petke v letu, razen za praznike. Na vse druge petke v letu ga je mogoče nadomestiti s kakšnim drugim dobrim delom. V postnem času pa je priporočljivo, da dodamo še katero od stvari v nadaljevanju.

– Molitev: udeležba pri sveti maši, osebna ali družinska molitev, obisk cerkve ali kapele, branje Svetega pisma, molitev križevega pota.

– Post: poleg zdržka od mesa lahko še zdržek od sladkarij in poobedkov, kave, kajenja, tudi od zaslonov, da več časa posvetimo bližnjim; prihranjeno zaradi omejitev v hrani in pijači lahko namenimo revnim.

– Ljubezen do bližnjega: posebna skrb za koga, ki je ostarel, bolan, osamljen, reven ipd., sklep, da

bomo bolj pozorni in prijazni do oseb, ki se nam zdijo neprijetne; izziv za pogumne je lahko odločitev, da se vzdržimo kritiziranja, opravljanja ipd.

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Nikoli se ne sme zreducirati osebe na njeno napako, saj je napaka epizoda, del življenja, ne pa edino in dokončno stanje. Vsakemu je treba z ljubeznijo pomagati, da preseže svoje napake. (papež Frančišek)

Pričakujemo ...

SREDA, 1. MAREC

pepelnica, začetek postnega časa: pri svetih mašah ob 9.00 in 19.00 in v Tomačevem ob 18.00 si bomo v znamenje spokornosti potresli pepel na glavo; ta dan je strogi post

PETEK, 4. MAREC

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- ob 18.30 molitev križevega pota, sledi sveta maša
- od 20.00 do 22.00 adoracija

SOBOTA, 5. MAREC

ob 16.00 molitev za duhovne poklice v cerkvi na Fužinah

PONEDELJEK, 7. MAREC

ob 20.00 srečanje staršev birmancev in botrov v pripravi na sv. birmo (prek Zooma)

TOREK, 8. MAREC

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi matere Terezije Klic k usmiljenju

PETEK, 11. MAREC

ob 18.30 molitev križevega pota, sledi sveta maša

PETEK, 18. MAREC

ob 18.30 molitev križevega pota, sledi sveta maša

SOBOTA, 19. MAREC

sv. Jožef, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00

TOREK, 22. MAREC

ob 19.45 predavanje dr. Igorja Bahovca o pomenu mozaikov p. Marka Rupnika

PETEK, 25. MAREC

ob 18.30 molitev križevega pota, sledi sveta maša
Gospodovo oznanjenje, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15